

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1989 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 96 του 1989

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1980 ΕΩΣ 1988

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1989 και θα αναγινώσκηται ομού μετά των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 έως 1988 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 έως 1989.

Συνοπτικός
τίτλος.
41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εξ αυτού διαγραφής των λέξεων «εγγεγραμμένους πρακτήρ» οπουδήποτε αύται απαντώνται εις το κείμενον.

Τροποίσεις
του βασικού
νόμου διά
της διαγραφής
ορισμένων
λέξεων.

3. Το εδάφιον (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

(α) Διά της εξ αυτού διαγραφής των ορισμών των όρων «ανικανότης προς εργασίαν», «ιατρική αρχή» και «Ιατρικός Λειτουργός» και

(β) διά της ενθέσεως των ακολούθων νέων ορισμών εις την κατάλληλον αλφαβητικήν σειράν:

«'ανίκανος προς εργασίαν' σημαίνει ησφαλισμένος ο οποίος λόγω ειδικής νόσου ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας δεν δύναται να απασχοληθή εις το επάγγελμα εις το οποίον συνήθως απησχολείτο, ο δε όρος 'ανικανότης προς εργασίαν' θα ερμηνεύεται αναλόγως·

'ειδικός ιατρός' σημαίνει ιατρόν ο οποίος θεωρείται ως ειδικός συμφώνως προς τον περί Εγγραφής Ιατρών Νόμον·

Κεφ. 250
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979.

'ιατρός' σημαίνει ιατρόν εγγεγραμμένον δυνάμει του περί Εγγραφής Ιατρών Νόμου».

Κεφ. 250
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979.

Τροποίησις
του άρθρου 19
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρον 19 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της διαγραφής των εδαφίων (2),(2Α) και (4) αυτού και της αντικαταστάσεώς των διά των ακολούθων νέων εδαφίων (2), (2Α) και (4), αντιστοιχώς:

«(2) Το ποσόν των ασφαλιστέων αποδοχών, το πιστούμενον δι' εκάστην εβδομάδα δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 18, είναι ίσον προς τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος της σχετικής παροχής ήτις κατεβλήθη προς τον ησφαλισμένον, δι' οιανδήποτε δε περίοδον μικροτέραν της εβδομάδος πιστούται το ανάλογον ποσόν:

Νοείται ότι εν ουδεμίā περιπτώσει το δι' εκάστην εβδομάδα πιστούμενον ποσόν δύναται να είναι μικρότερον του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών:

Νοείται περαιτέρω ότι το άθροισμα των δι' εκάστην εβδομάδα πιστουμένων ασφαλιστέων αποδοχών και του ποσού των υπό του ησφαλισμένου πληρωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών δεν δύναται να υπερβαίνη τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος της σχετικής παροχής.

(2Α) Διά τους σκοπούς της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 18, ο ησφαλισμένος πιστούται δι' εκάστην εβδομάδα εισφορών διά την οποίαν δικαιούται εις σύνταξιν ανικανότητος διά τόσων ασφαλιστικών μονάδων όσον είναι το άθροισμα των ασφαλιστικών μονάδων αι οποίαι αντιστοιχούσιν εις τον εβδομαδιαίον μέσον όρον ασφαλιστέων αποδοχών του, ως ούτος υπελογίσθη δυνάμει της υποπαραγράφου (β) της παραγράφου (2) του Τρίτου Πίνακος και του εδαφίου (4) του παρόντος άρθρου, εν ουδεμίā, όμως, περιπτώσει η πίστωση δύναται να είναι μικροτέρα της μονάδος. Διά περίοδον μικροτέραν της εβδομάδος η πίστωση μειούται αναλόγως:

Νοείται ότι όταν η καταβαλλομένη σύνταξις ανικανότητος είναι διά μερικήν ανικανότητα προς εργασίαν ο πιστούμενος αριθμός ασφαλιστικών μονάδων μειούται λαμβανομένης υπ' όψιν της σχέσεως του ποσοστού συντάξεως ανικανότητος προς εκατόν:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ουδεμίā περιπτώσει η πίστωση δύναται να είναι μικροτέρα της μιας ασφαλιστικής μονάδος:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι το άθροισμα των διά του παρόντος εδαφίου πιστουμένων ασφαλιστικών μονάδων και τυχόν ασφαλιστικών μονάδων λόγω πληρωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών ή πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών δυνάμει ετέρας διατάξεως του παρόντος Νόμου, δεν δύναται να υπερβαίνη τον αριθμόν των ασφαλιστικών μονάδων διά του οποίου θα επιστούτο ο ησφαλισμένος εάν εδικαιούτο συντάξεως ανικανότητος δι' ολικήν απώλειαν της ικανότητος προς το κερδίζειν.

(4) Το ποσόν των ασφαλιστέων αποδοχών, το πιστούμενον δι' εκάστην εβδομάδα δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 18, είναι ίσον προς τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών εις το ανώτερον τμήμα ασφαλιστέων αποδοχών του ησφαλισμένου διά την περίοδον από της ορισθείσης ημερομηνίας ή από της ενάρξεως του έτους εισφορών εντός του οποίου ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε την ηλικίαν των δέκα έξ ετών, εάν αύτη είναι μεταγενεστέρα της ορισθείσης ημερομηνίας, μέχρι της τελευταίας εβδομάδος προ της σχετικής ημερομηνίας:

Νοείται ότι, εάν η τιοιούτη περίοδος είναι μεγαλύτερα των πέντε ετών λαμβάνεται υπ' όψιν η αμέσως προ της εβδομάδος της σχετικής ημερομηνίας περίοδος πέντε ετών εφ' όσον τούτο είναι ευεργετικώτερον, διά τον ησφαλισμένον:

Νοείται περαιτέρω ότι εις περίπτωσιν ησφαλισμένου ο οποίος συμπληροί την ηλικίαν των είκοσι πέντε ετών μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, λαμβάνεται υπ' όψιν, εφ' όσον τούτο είναι ευεργετικώτερον διά τον ησφαλισμένον η περίοδος από της ημερομηνίας της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των είκοσι πέντε ετών μέχρι της τελευταίας εβδομάδος προ της σχετικής ημερομηνίας, εάν δε αυτή είναι μικροτέρα των πέντε ετών, η περίοδος των πέντε ετών προ της εν λόγω εβδομάδος.»

5. Η παράγραφος (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 25 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της ενθέσεως ευθύς μετά την πρώτην επιφύλαξιν αυτής της ακολούθου νέας επιφυλάξεως:

Τροποίησις του άρθρου 25 του βασικού νόμου.

«Νοείται περαιτέρω ότι διά σκοπούς συντάξεως ανικανότητος ασφαλιστέαι αποδοχαί πληρωθείσαι δυνάμει των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 15 λαμβάνονται υπ' όψιν διά σκοπούς υπολογισμού του ύψους της συντάξεως.»

6. Το άρθρον 32 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης των ακολούθων νέων εδαφίων ευθύς μετά το εδάφιον (6) αυτού:

Τροποίησις του άρθρου 32 του βασικού νόμου.

«(7) Όταν ησφαλισμένος, ο οποίος ελάμβανεν επίδομα ασθενείας εντός οιασδήποτε περιόδου διακοπής απασχολήσεως, δεν δικαιούται συντάξεως ανικανότητος δυνάμει του άρθρου 38 εντός της εν λόγω περιόδου διά μόνον τον λόγον ότι δεν προβλέπεται να παραμείνη μονίμως ανίκανος προς εργασίαν, θα δικαιούται από της πρώτης ημέρας κατά την οποίαν θα κατεβάλλετο εις αυτόν σύνταξις ανικανότητος, εις επίδομα ασθενείας διά περίοδον μη υπερβαίνουσαν τας εκατόν πενήκοντα έξ ημέρας, εφ' όσον εξακολουθεί να είναι ανίκανος προς εργασίαν.

(8) Το ύψος του κατά το προηγούμενον εδάφιον καταβαλλομένου επιδόματος υπολογίζεται εν αναφορά προς τον αριθμόν των ασφαλιστικών μονάδων επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος του επιδόματος ασθενείας το οποίον τελευταίως ελάμβανεν ο ησφαλισμένος.»

7. Το άρθρον 38 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίησις του άρθρου 38 του βασικού νόμου.

- (α) Διά της εκ της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) αυτού διαγραφής των λέξεων «υπό Ιατρικού Συμβουλίου» (πρώτη και δευτέρα γραμμαί):
- (β) διά της εκ της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) αυτού διαγραφής των λέξεων «υπό του Ιατρικού Συμβουλίου» (τρίτη και τετάρτη γραμμαί) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «ετέρου ιατρού εις τον οποίον παρεπέμφθη υπό του Διευθυντού» και
- (γ) διά της προσθήκης ευθύς μετά το εδάφιον (4) αυτού του ακολούθου νέου εδαφίου (5):

«(5) Διά τους σκοπούς της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) και του εδαφίου (2), ανίκανος προς εργασίαν θεωρείται ο ησφαλισμένος όταν λόγω ειδικής νόσου ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας μεταγενεστέρας της ασφαλίσεώς του, ή προγενεστέρας η οποία επεδεινώθη ουσιωδώς μετά την ασφάλισίν του, δεν δύναται να κερδίξη δι' εργασίας την οποίαν ευλόγως αναμένεται να εκτελή λαμβανομένων υπ'

όφιν των δυνάμεων, των δεξιοτήτων, της μορφώσεως και της συνήθους επαγγελματικής απασχολήσεώς του, πέραν του ενός τρίτου του ποσού το οποίον συνήθως κερδίζει εις την αυτήν περιφέρειαν και επαγγελματικήν κατηγορίαν σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως:

Νοείται ότι εν ουδεμίᾳ περιπτώσει η σχετική ημερομηνία δύναται να είναι προγενεστέρα της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του παρόντος εδαφίου.».

Τροποίσεις
του άρθρου 47
του βασικού
νόμου.

8. Το εδάφιο (3) του άρθρου 47 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εξ αυτού διαγραφής των λέξεων «η αναπηρία αυτού λογίζεται ως αναπηρία βαθμού εκατόν επί τοις εκατόν» (πέμπτη και έκτη γραμμαί) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «εν τη εννοία του εδαφίου (5) του άρθρου 38, η αναπηρία του, εάν τούτο είναι ευεργετικώτερον, λογίζεται ως αναπηρία βαθμού ίσου προς το ποσοστόν εις το οποίον θα υπελογίζετο η σύνταξις ανικανότητος εις την περίπτωσίν του.».

Τροποίσεις
του άρθρου 52
του βασικού
νόμου.

9. Το εδάφιο (1) του άρθρου 52 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Διά της εκ της παραγράφου (α) αυτού διαγραφής των λέξεων «υπό ιατρικής αρχής» (πρώτη γραμμή) και
- (β) διά της εκ της παραγράφου (β) αυτού διαγραφής των λέξεων «της ιατρικής αρχής εις ην» (τετάρτη γραμμή) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «ετέρου ιατρού ή Ιατρικού Συμβουλίου εις το οποίον».

Τροποίσεις
του άρθρου 54
του βασικού
νόμου.

10. Η παραγραφος (β) του άρθρου 54 τροποποιείται διά της εξ αυτής διαγραφής των λέξεων «ιατρικής αρχής» (δευτέρα γραμμή) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «ιατρού ή Ιατρικού Συμβουλίου υπό του οποίου εξητάσθη».

Τροποίσεις
του άρθρου 67
του βασικού
νόμου.

11. Το άρθρον 67 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

«Ιατρικά Συμβούλια και ειδικοί ιατροί.
67.—(1) Ιατρικόν Συμβούλιον οριζόμενον διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου απαρτίζεται εκ δύο ιατρών εκλεγομένων εκ καταλόγου ιατρών καταρτιζομένου υπό του Υπουργού τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου.

(2) Ο Διευθυντής ή έτερος λειτουργός δεόντως εξουσιοδοτημένος υπ' αυτού, συγκαλεί τας συνεδρίας του Ιατρικού Συμβουλίου εφ' όσον και οσάκις απαιτήται τούτο διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, καθ' εκάστην δε συνεδρίαν εκλέγει εκ του ως εν τω εδαφίω (1) καταρτιζομένου καταλόγου δύο μέλη εκ των οποίων το έν ορίζεται όπως εκτελή καθήκοντα προέδρου.

(3) Ο Υπουργός καταρτίζει τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου κατάλογον ειδικών ιατρών προς τους οποίους δύνανται να παραπέμπωνται οι αιτηταί παροχών δυνάμει του παρόντος Νόμου δι' ιατρικήν εξέτασιν.

(4) Προς τα μέλη του Ιατρικού Συμβουλίου και τους ειδικούς ιατρούς καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται υπό του Υπουργού δι' εκάστην συνεδρίαν ή εξέτασιν, ως και το ποσόν οιωδήποτε εξόδων τα οποία συνεπάγεται η συμμετοχή εις την συνεδρίαν ή η εξέτασις.».

12. Το άρθρον 74 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 74
του βασικού
νόμου

- (α) Διά της εκ της επιφυλάξεως του εδαφίου (2) αυτού διαγραφής των λέξεων «την απαίτησιν εις το Ιατρικόν Συμβούλιον ή το Ιατρικόν Συμβούλιον Πνευμονοκονιάσεως» (δευτέρα και τρίτη γραμμαί) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «τον αιτητήν εις ειδικόν ιατρόν ή Ιατρικόν Συμβούλιον» και
- (β) διά της διαγραφής των εδαφίων (3) έως (8) αυτού και της αντικαταστάσεώς των διά των ακολούθων νέων εδαφίων:

«(3) Ο βαθμός αναπηρίας εις περίπτωσησιν απαιτήσεως διά παροχήν λόγω αναπηρίας δυνάμει του άρθρου 46 υπολογίζεται υπό Ιατρικού Συμβουλίου κατόπιν παραπομπής εις αυτό του αιτούντος υπό του εξεταστού απαιτήσεων. Το Ιατρικόν Συμβούλιον εκδίδει έκθεσιν εν τω εγκεκριμένω υπό του Διευθυντού τύπω επί των πορισμάτων της εξετάσεως του αιτούντος και του βαθμού αναπηρίας αυτού και γνωμοδοτεί εφ' ουιουδήποτε συναφούς ζητήματος, ως ο Διευθυντής ήθελεν απαιτήσει:

Νοείται ότι η εξέτασις του αιτούντος δύναται να γίνη υπό ενός μόνον μέλους του Ιατρικού Συμβουλίου, εάν ο αιτών είναι ανίκανος να παρουσιασθή προς εξέτασιν ενώπιον του Συμβουλίου.

(4) Ο εξεταστής απαιτήσεων εις τον οποίον υπεβλήθη αίτησις διά παροχήν λόγω θανάτου δυνάμει του άρθρου 49, αναφορικός προς θάνατον ο οποίος πιστεύεται ή υπάρχει ισχυρισμός ότι οφείλεται εις οιαδήποτε των εις το εδάφιον (3) του άρθρου 53 καθοριζομένων νόσων, παραπέμπει την υπόθεσιν εις Ιατρικόν Συμβούλιον διά γνωμοδότησιν περί των αιτίων του θανάτου. Διά τον σκοπόν αυτόν το Ιατρικόν Συμβούλιον εκδίδει έγγραφον έκθεσιν βάσει αποδεικτικών στοιχείων και πληροφοριών, ως και βάσει των πορισμάτων οιασδήποτε διενεργηθείσης νεκροψίας και γνωματεύει κατά πόσον ο θάνατος προεκλήθη ή ουσιασώς επεταχύνθη υφ' οιασδήποτε των εν λόγω νόσων.

(5) Διά πάσαν υπόθεσιν παραπεμπομένην προς αυτό δυνάμει του εδαφίου (4), το Ιατρικόν Συμβούλιον δύναται να διατάξη την διενέργειαν νεκροψίας επί του αποβιώσαντος, εάν θεωρήση τούτο αναγκαίον. Η νεκροψία διενεργείται υπό Κυβερνητικού παθολογοανατόμου ή οιασδήποτε άλλου εξουσιοδοτημένου ιατρού, ει δυνατόν παρουσία ενός τουλάχιστον μέλους του Ιατρικού Συμβουλίου, οι δε πνεύμονες και η καρδιά του αποβιώσαντος δέον όπως διατηρώνται και αποστέλλωνται εις το Ιατρικόν Συμβούλιον διά τοιαύτην περαιτέρω εξέτασιν, οία ήθελε θεωρηθή αναγκαία.

(6) Πας ιατρός, όστις κατά την διενέργειαν νεκροψίας επί προσώπου τινός, δυνάμει του άρθρου 12 του περί Θανατικών Ανακριτών Νόμου, ήθελε διαπιστώσει την παρουσίαν οιασδήποτε των εν τω

Κεφ. 53.

εδαφίω (3) του άρθρου 53 καθοριζόμενων νόσων, διατηρεί τους πνεύμονας και την καρδίαν του αποβιώσαντος και αποστέλλει ταύτα εις το Ιατρικόν Συμβούλιον ομού μετά σχετικής εκθέσεως.».

Τροποποιήσις του άρθρου 75 του βασικού νόμου.

13. Η παράγραφος (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 75 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της εξ αυτής διαγραφής των λέξεων «το Ιατρικόν Συμβούλιον ή το Ιατρικόν Συμβούλιον Πνευμονοκονιάσεως» (πέμπτη και έκτη γραμμαί) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «ειδικόν ιατρόν ή Ιατρικόν Συμβούλιον».

Τροποποιήσις του Τετάρτου Πίνακος του βασικού νόμου.

14. Ο Τέταρτος Πίναξ του βασικού νόμου τροποποιείται διά της διαγραφής των παραγράφων (1) έως (3) του Μέρους III αυτού και της αντικαταστάσεώς των διά των ακολούθων νέων παραγράφων:

«(1) Εις περίπτωσιν συντάξεως ανικανότητας ή χηρείας χορηγούμενης δυνάμει της επιφυλάξεως του εδαφίου (1) του άρθρου 38 ή του εδαφίου (3) του άρθρου 39, αναλόγως της περιπτώσεως, το εβδομαδιαίον ύψος της βασικής παροχής υπολογίζεται επί τη βάσει των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών κατά το τελευταίον συμπληρωμένον έτος εισφορών προ του έτους παροχών το οποίον περιλαμβάνει είτε την ημερομηνίαν του ατυχήματος είτε την σχετικήν ημερομηνίαν της συντάξεως ανικανότητας ή χηρείας, αναλόγως της περιπτώσεως, εάν ο τοιούτος υπολογισμός είναι ευεργετικώτερος διά τον δικαιούχον.

(2) Αν ο ησφαλισμένος ελάμβανε σύνταξιν ανικανότητας αμέσως προ της συμπληρώσεως της συνταξίμου ηλικίας ή του θανάτου αυτού, το ολικόν εβδομαδιαίον ύψος της συντάξεως γήρατος ή συντάξεως χηρείας, αναλόγως της περιπτώσεως, δεν δύναται να είναι χαμηλότερον εκείνου το οποίον αντιστοιχεί προς τας ασφαλιστικάς μονάδας επί των οποίων υπελογίσθη το ύψος της συντάξεως ανικανότητας, μειουμένων όμως αναλόγως εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας εφαρμόζεται η παράγραφος (4) του παρόντος Πίνακος.

(3) Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν το ολικόν εβδομαδιαίον ύψος παροχής το υπολογισθέν δυνάμει του παρόντος Μέρους είναι κατώτερον του εβδομήκοντα επί τοις εκατόν του ανωτάτου ποσού της βασικής παροχής, το οποίον θα ηδύνατο να καταβληθή εις τον δικαιούχον, το ύψος της βασικής παροχής αυξάνεται κατά το ποσόν της διαφοράς μεταξύ του υπολογισθέντος ολικού ύψους της παροχής και του εβδομήκοντα επί τοις εκατόν του εν λόγω ανωτάτου ποσού βασικής παροχής.

(4) Όταν η απώλεια της προς το κερδίζειν ικανότητος δεν είναι ολική, το ύψος της συντάξεως ανικανότητος είναι—

(α) Δι' απώλειαν από 66 2/3% μέχρι 75%, ίσον προς 75% της συμφώνως προς τον παρόντα Πίνακα υπολογιζομένης συντάξεως ανικανότητος, και

(β) δι' απώλειαν από 76% μέχρι 99% ίσον προς 85% της εν λόγω συντάξεως.».

Ένυρξις ισχύος του παρόντος Νόμου.

15.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται την 3ην Ιουλίου 1989.

(2) Η ισχύς του άρθρου 14 άρχεται την 1ην Ιουλίου 1989.